N°. 38. A°. 1835.

WOENSDAG, den 13den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 Mei 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen van heden n°. 147/493, is de Heer S. DE LA PARRA, servol. ontslagen van de verdere waarneming der functien van Heemraad der divisie *Loven Commewijne*, en tot Heemraad dier divisie benoemd het Lid van den Kolonialen Raad, de Heer JAN DE JAGER Ez.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

Den 12 *Mei* 1835.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te meldene Slaven; te weten:

Van J. GROOFF, voor de Slavin *Jetta*; hem in eigendom aankomende.

Van A. ROELOFSZ, als Straatvoogd over- en voor den Slaaf *Abraham*; weleer aangekomen hebbende den Boedel AVANTUUR ADOLF van WINDHORST.

Van H. J. FRANKE, voor de Slaven Kinderen *Lotje*, *Hendrik* en *Jacoba*; haar in eigendom aankomende.

Van RAPHAEL FERNANDES, voor de Slaven Kinderen *Johannes* en *Abraham*; hem in eigendom aankomende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

POSTKANTOOR.

Ter kennisse van het Publiek wordt gebragt, dat Z. M. Transport-Schip *Prins Willem Fredrik Hendrik*, gecommandeerd door den Luit. ter Zee C. VAN DER HART, op Donderdag aanstaande, over het Eiland *Curaçao*, de reis naar het Moederland zal aanvaarden en dat de voor dezen Bodem bestemden Brievenzak des Woensdag te voren ten *een* uren zal worden gesloten.

Paramaribo, den 11 *Mei* 1835.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

PARAMARIBO, den 12 Mei 1835.

Op Vrijdag e. k., ten huize van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, geen AVOND-GEZELSCHAP zullende worden afgewacht.

Zoo heeft de Onderteekende de Eer, zulks ter kennisse van het algemeen te brengen.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertentiën.

De KURATOR der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zal na den 18den dezer, aan de Crediteuren van de Boedels SARA NORMAN laatst wed. J. W. RAATGEVER, J. G. C. LÖDING, ABIGAEL EPHRAIM POLAK Weduwe A. J. POLAK, LOUISA van ESTHER van VAN HEIJST, HENDRIK ISAAC VIEIRA, Ed. JEMOT, CLASINA van FRANCINA van DOESBURG, HANIBAL DE PARRA, J. P. SLENGARDE, M. M. MAGHIELSEN, J. H. ROBLES DE MEDINA, Abm. DASILVA CURIEL, JACOB FREd. BENS, J. J. VROLIJK, (2de repartitie) en H. W. SNIJDERS (2de repartitie), de hun competerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 11 *Mei* 1835.

J. O. N. ENGELBRECHT,
1ste Commies.

(22502).

Scheepstijding.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, het Schip *Hendrika*, Kapt. K. de Weerd, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis; Passagier: Mejufvrouw A. G. H. Kniefe.

Den 11den, de Nederlandsche Kustvaarder *Dolphijn*, Kapt. G. Ellart, van Coronie, Passagiers: de Heer Baron Bouve, Echtgenoot en Kind, de Heeren J. da Sylva en Bretos.

UITGEKLAARD.

Den 9den, het Schip *Leonidas*, Kapt. B. M. Corbiere, naar Amsterdam; lading: 330 vaten Suiker, 20 balen schoone Katoen, en 9 stuks Purperhartbout.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *April* 1835, zijn alhier geboren:

Van het Mannelijk geslacht 8 personen.
» » Vrouwelijk » 11 »

19.

Levenloos, van het Mannelijk geslacht, 2.

In dezelfde maand zijn Overleden:

Van het Mannelijk geslacht 7 personen.
» » Vrouwelijk » 11 »

18.

Gehuwd, 1 Paar.

OVERLEDENEN.

Alie van J. C. Suijter, oud 89 jaren.
Sara Samuel David de Meza, Huisvrouw van J. S. de Meza, oud 20 jaren.
Philippus Nicolaas François, zoontje van Johanna Elisabeth Supen, oud 4 maanden.
Joseph Philip, zoontje van Philip Heilbron, oud 11 maanden en 11 dagen.
Mimie van H. Hoth, oud 89 jaren.
Jacoba Clasina Halfhide, oud 10 jaren.
Venus Jacoba, dochtertje van Goba van Robles de Medina, oud 1 dag.
Sophietje Fransina van Ommeren, oud 20 jaren.
Matthijs van Tobbrecht, oud 29 jaren.
Isabella van Van Houth, oud 74 jaren.
Johan Barthold Burchard ten Broeke Hoekstra, oud 34 jaren, 5 maanden en 8 d.
Jaba van Weijgandt, oud 72 jaren.
Jan Adam Serquet, oud 7 jaren.
Amalia Johanna Gerarda Cornelia, dochtertje van Nicolaas Gerrit Vlier, oud 3 jaren en 18 dagen.
Helena Sneek, oud 64 jaren.
Johannis Samuel de Vries, oud 14 jaren.
Nancy van N. M. Levij, oud 40 jaren.
Willem Frederik Bloedkamp, oud 46 jr.

Over den toestand van Groot-Brittannien, en deszelfs mogelijken invloed op Europa.

In de maand November des vorigen jaars mogt men zich verblijden, dat de rust van *Europa*, op hechte gronden, zoo het scheen, was gevestigd. Het Torijministerie in *Engeland*, hetwelk daar, zonder schok of tegenwerking van belang, was gevestigd; de herstelling der *doctrinairen*, na het driedaagsche ministerie *Bassano*: dit alles gaf eene aangenaam uitzigt op de bewaring der rust en het behoud van den vrede. De algemeene ontwapening scheen geene hersenschim meer. De woelgeesten in *Zwitserland* waren op het punt om *Frankrijks* ondersteuning te missen, en men beraamde ontwerpen tot het eindigen van den burgeroorlog in *Spanje*. Doch deze hoop schijnt te leur gesteld te zullen worden. De omwentelings, of zoo als zij zich thans gelieft te noemen, de *bewegingspartij* heeft eenen onverwachten steun bekomen door eenen maatregel, dien men van onvoorzichtigheid niet geheel vrij kan pleiten. Het nieuwe *Engelsche* ministerie heeft, in plaats van eerst het oude parlement te polsen, en zoo mogelijk, tot zijne bedoelingen over te halen, waarna eene ontbinding nog altijd had kunnen plaats hebben, besloten, alles door eene ontbinding van het parlement op het spel te zetten. Het had zich nogthans aan het voorbeeld van *Villèle* en van *Polignac* kunnen spiegelen, voor welke beide ministers die ontbinding zo slechte gevolgen gehad heeft, daar zij aan den eersten zijn ambt en aan den laatsten zelfs de vrijheid en zijnen gebieder de kroon heeft gekost.

Zekerlijk vreesden zij eenen te grooten tegenstand, doordien het vorige ministerie door zijnen invloed en de opgewondenheid der natie in dien tijd eene overgroote meerderheid van *Wighs* in het parlement had gebragt; misschien hoopten zij door hunnen invloed nu eene tegenovergestelde werking te zullen doen; maar zij rekenden niet op de vereeniging der *Whigs* met de *radicalen*, een tegenstuk tot die der geestelijkheid met de revolutionairen in *Belgie* in 1828, en die in *Engeland*, gelijk die vereeniging bij onze naburen, eene geheele omverwerping van het maatschappelijk gebouw dreigt tot stand te brengen; zij berekenden daarbij niet, dat de *hervormings wet*, door aan zeer geringe burgerlieden, (in *Londen* aan huurders van huizen, ten bedrage van 120 gulden jaarlijks,) vrijheid tot stemmen voor leden des parlements te geven, de klem des bestuurs bijna in handen van het gemeene volk heeft gesteld. Dit laatste nu, sedert eenige jaren door *Hunt*, *Hume*, *Kobbett* en eenige andere *Demagogen* opgezet, is geheel voor de *radicalen*, en dus heeft deze partij tegenwoordig verre weg meer invloed dan vroeger, toen zij, hoezeer veel schreeuwende, in aantal van leden bijkans onbeduidend was. Voegde zich nu bij deze partij de meerderheid van die der *Whigs*, welke in *Engeland* bij den middelstand gewis de meest talrijke is, zoo was de overmagt derzelve in het nieuwe parlement niet te betwijfelen. Dit parlement is nu bijeen. Vooreerst telt het, wat de hoofstad betreft, bijkans alleen opposanten, en daaronder meestal hevige *radicalen*, aan welke de *Whigs* hunne stemmen hebben gegeven. De massa van de bevolking der hoofstad is zeer met hen ingenomen, en toont zich tegen het ministerie ten hoogste vijandig. Ook op andere plaatsen, waar men gehoopt had, dat de Torij partij de meerderheid hebben zou, heeft zij voor hare tegenstanders gezwicht. In *Schotland*, zoowel als in *Ierland*, was die meerderheid onbetwistbaar; in het laatste doordien de Roomsche geestelijkheid, even als in *Belgie* in 1830, bij de verkiezingen alle kunsten van gezag en verleiding gebezigd heeft, om op de domme bevolking te werken. En zoo is dan reeds bij de eerste proef de zwakheid der partij van het ministerie gebleken.

Reeds 18 jaren lang had een man, door onafhankelijkheid onpartijdigheid en talenten uitstekend, *Manners Sutton*, onder den zeer oneigenlijken titel van *Spreker*, de werkzaamheden van het Huis der Gemeenten bestuurd. Hij trachtte steeds het gevoel en der meerderheid, zonder daarop invloed te oefenen, te doen kennen. Onder het ministerie *Grey* werd zijn bestuur der zittingen door niemand gelaakt. Maar hij had zich niet verzet, gelijk dit trouwens *hem* niet toekwam, tegen het herstelde ministerie, en zou gewillig den post van *Spreker* ook onder het ministerie *Peel* hebben geoefend, hij bedankte intusschen voor eenen post in hetzelve. Zoo veel bewijzen van onpartijdigheid konde de onverbiddelijke partij, die niet wezenlijke verbeteringen, maar slechts eigenbelang door het verdrijven der ministers en het bemagtigen hunner waardigheden en ongeschikte posten beoogt, geenzins verzoenen. Zij wilde eenen van *hare* aanhangers hebben, eenen man, die zich verbond om de vergaderingen in *haren zin* te besturen. In weerwil van alle pogingen der ministers en van het meest gelezene, vroeger meest invloed hebbende dagblad, *the Thimes*, is haar dit volkomen gelukt. *Manners sutton* is afgestemd: *Abercromry* verkozen! Dit is gewis eene overwinning, die de waarborg kan zijn van vele volgende, en van de beslissende zege. Vergeefs heeft de koning, door zijne aanspraak, allen, die het met het Vaderland en de grondwet slechs eenigermate wel meenen, zoeken te hereenigen. In get lagerhuis werd een *amendement* op het dankadres voorgesteld en bij meerderheid van stemmen aangenomen. Wat zullen nu de gevolgen voor *Engeland* en voor *Europa* zijn, indien de oppositie aaneengesloten tegen het ministerie blijft overstaan? Er schieten hem dan slechts twee wegen over: *of*, zich aan het adres van het parlement niet te storen, en de volgende wetten aan het *Huis der Gemeenten* voor te leggen, als of er niets gebeurd ware. Doch dan is het te vreezen, dat die voorslagen, zelfs, dat de aanstaande begrooting, alle verworpen zullen worden, en dus het ministerie eindelijk toch, maar dan gedwongen en op een' zeer onaangenamen voet, zal moeten aftreden. *Of*, de koning ontbindt het parlement andermaal, en roept een nieuw bij elkander. Maar is het te voorzien, dat de partij, na de herhaalde zegepraal, minder aanhangers in de verkiezingen tellen zal, dan toen nog alles onzeker was? Om nu niet van oude tijden, van het parlement, dat het *lange* van *Cromwell* voorafging, en welks ontbinding het *revolutionaire* parlement in 1641 ten gevolge had, te gewagen, zoo herrinneren wij slechts de reeds genoemde herhaalde ontbindingen door den minister *Polignac*, en deszelfs noodlottige gevolgen. Dit middel der wanhoop zal dus, vooral na de thans mislukte proef, wel niet weder gewaagd worden. Het zou tot een nog erger parlement dan het tegenwoordige, en tot geheele omverwerping der monarchie kunnen geleiden.

Maar wat dan!? — Er schiet nog een middel over, maar is dit bijna het ergste van allen, — de vervanging der tegenwoordige ministers door anderen. Maar door wie? Het ministerie *Grey*, *Melbourne*, was te zwak, te zeer onderling verdeeld, dan dat het op eenige duurzaamheid zou kunnen rekenen, zoo het weder hersteld wierd. *Grey* heeft getoond, dat hij de hervormingen, die de geheele omverwerping der constitutie ten gevolge zouden hebben, niet goedkeurd en *Melbourne* heeft in zijn kort bestuur reeds door zijne betrekkingen tot *O'Connell* doen zien, dat hij zich zonder de radicalen niet staande kon houden, en mogelijk ook uit neiging dat bondgenootschap begunstigd. Eindelijk zouden dan de radicalen met *Durham*, misschien *O'Connell* en *Hume* aan het hoofd, Engelands bestuur in handen bekomen. Welk een vooruitzigt voor Europa!

Maar dit is niet alleen. Reeds heeft de weerslag van Londen te Parijs gewerkt. Op de tijding van *Abercromby's* verkiezing schijnt *Lodewijk Philips* zich van zijne beste vrienden, de mannen van den weerstand tegen de bewegingspartij, te moeten ontslaan. *Mortier Treviso* (zekerlijk een bloote figurant) is bedankt, *Soult* is teruggeroepen en de vernieuwing van het ministerie in den zin der derde partij, die der revolutie nader komt, schijnt beslist. Engeland en Frankrijk zouden dus beide elkander weder de hand reiken, in den zin der beweging. Europa had de hoop opgevat, dat deze, van voedsel beroofd, weldra zou moeten bezwijken; doch op nieuw zou dan de Hijdra, aan welke men niet alle honderd hoofden had afgehouwen, met nieuwe krachten en nieuwe hoofden herleven. Europa had zich dan te spoedig gevleid met de herstelling der rust. Engelands en Frankrijks nieuwe ministerien, wanneer zij in den zin der bewegings-partij zijn, zouden niet nalaten, de onlusten in Zwitserland en misschien in Duitschland aan te blazen, die in Italie te doen herleven, en zoo doende de pas herleefde kalmte, het goede vertrouwen, te verjagen.

En wat is dan de schuld van dit alles? De verkeerde en al te ruime verkiezingen-wet, die de klem van het bestuur in handen van den lageren middelstand geeft, en daardoor zulken, die weinig te verliezen hebben, tot beschikkers van het lot der vermogenden maakt. Dit is de wrange vrucht der staatkunde van *Grey*, die, om zich in het gezag te houden, en zich bij de smalle gemeente in gunst te brengen, deze gebrekkige wet heeft tot stand gebragt en in het Huis der Gemeenten, gelijk in dat der Lods, doorgedrongen. Schoon nu ook onze tegenwoordige manier van verkiezing der leden van de Staten-Generaal bij ons gebrekkig zij, en het volk te weinig onmiddellijk deel aan de verkiezing zijner vertegenwoordigers late; zoo is toch aan den anderen kant eene al te groote uitbreiding van het verkiezings-regt voor de rust en veiligheid van den staat gewis ook zeer nadeelig, en bij eene eventuele herziening onzer grondwet (moge dezelve, om den algemeenen wensch te bevredigen, spoedig plaats hebben, en niet meer tot het eindverdrag met Belgie, 't welk nu stellig niet schijnt te zullen plaats hebben, uitgesteld blijven!) bij die herziening hopen wij, dat beide deze klippen zullen vermeden worden.

DE PIJNBOOM.

Vergeefs hadden woedende stormen hunne kracht uitgeput, om eenen sterken pijnboom te vernielen, vergeefs waren vernietigende bliksems op hem gevallen, die hem spleten, zonder hem te dooden. Hij stond nog altijd, vastgeworteld in den grond, ondersteund door eigene kracht, om eeuwen te trotseren. — Maar kleine verachtelijke kevers, groeven in den bast, en knaagden verborgen aan het merg des booms, tot hij eindelijk verkwijnde en verdorde.

Wat het geweld niet bereikt, dat gelukt het bestendig sterven, wanneer het de zwakke zijde gevonden heeft.

Stand der Maan.

5	Mei.	Eerste Kwartier.
12	»	Volle Maan.
19	»	Laatste Kwartier.
27	»	Nieuwe Maan.

Watergetijen.

		Hoog Water.	Laag Water.
13	Woensdag.	's mor. 6-51	's av. 12-51
14	Donderdag.	» 7-42	» 1-42
15	Vrijdag.	» 8-33	» 2-33
16	Zaturdag.	» 9-24	» 3-24

Ter Drukkerij van Gez. SERRES.